

Tanker fra en arbejdsledig fleksjobber

Digitalisering, dokumentation og udflydende faggrænser - et fremskridt eller tilbageskridt og for hvem?

For nogle år siden var der et tydeligt skel mellem faggrupperne. Jeg hentyder ikke til et skel som en kløft, hvor faggrupper har svært ved at samarbejde, for den eksisterer stadig i bedste velgående, men om det skel der opstår på baggrund af uddannelser, kompetencer og erfaringer.

Engang kørte en portør rundt med syge mennesker på hospitalet og en pædagog passede børnene og sørgede for at de var i trivsel og havde en god dag væk fra deres forældre.

Portøren blev ikke bedt om at passe børn og pædagogen blev ikke bedt om at køre rundt med syge - det ville ikke give nogen mening. Folk udførte det arbejde de var uddannet til med udgangspunkt i deres kompetencer. Det gav mening og det var det arbejde, der blev udbetalt løn til. Der var sammenhæng mellem titel, opgaver og aflønning.

Det var også den tid, hvor der var mulighed for at henvende sig til nogen fx omkring SU, hvis der var problemer med at udfylde en ansøgning eller andet man var i tvivl om. Der var altså mulighed for at tale med et rigtigt levende menneske, der havde kompetencer inden for akkurat det område, som henvendelsen drejede sig om.

Disse tider er forbi nu. Med digitaliseringen er opgaverne, der før lå hos dem der gav ydelsen, blevet pålagt forbrugeren/borgeren. Vi skal som borgere i samfundet pludselig have nye og til tider krævende kompetencer inden for stort set alle de områder vores liv bliver berørt af, for at kunne navigere rundt i digitale systemer og til tider ulogiske digitale platforme der er kompliceret opbygget.

Ikke mindst som ledig og som ledig fleksjobber.

Som ledig er det som om vi bliver pålagt pludselig at kunne manifestere yderligere kompetencer inden for disse digitale systemer.

Som ledig fleksjobber bliver der så yderligere skruet op for forventningen til kompetencer den ledige ikke har i forvejen. Der forventes temmelig stor viden, erfaring og kompetencer inden for: lovgivningen, arbejdsmarkedets konjunktur, dynamikker, struktur og organisering, virksomheders opbygning, produktionsenheder, den daglige virke og meget mere. Desuden forventes der kompetencer som: idéudvikler og/eller projektudvikler, sælger, gode kommunikationsevner, ekstrovert personlighed og det regnes som en selvfølge, at der er udviklet gode mestringsstrategier til at deale med de nederlag, der kan opleves efter afslag samt hele processen med tab af arbejdsevne og deriblandt tabet af arbejdsidentitet, der for nogen er temmelig stort.

Det er vigtigt at huske, at der er en grund til at folk visiteres til et fleksjob. Det er efter et længere udredningsforløb, nogle gange over flere år og der er vurderet en væsentlig funktionsnedsættelse fysisk og/eller psykisk hos borgeren.

Når det er en fysisk funktionsnedsættelse, som det er hos mig der bl.a. har en brækket ryg, så kræver det mange ressourcer at være plaget af kroniske smerter,

også selvom det udadtil ikke kan ses på mig. Jeg bruger uendeligt meget energi på at bære mine kroniske smerter, så det ikke kan ses, og jeg bruger energi på at fungere i dagligdagen uden alt for stort tab af livskvalitet og livslyst.

Til dem der ikke ved det: Kroniske smerter kan udløse de samme fysiologiske symptomer som ved kronisk stress: Depression, ængstelse, angst, søvnforstyrrelser, isolation, nedsat appetit og nedsat sexlyst, overaktivt nervesystem, nedsat aktivitetsniveau, dårlig hukommelse, mistet livsglæde, håbløshed osv.

Med alt dette som udgangspunkt og fundament skal vejen tilbage til arbejdsmarkedet findes. Det er en lang og besværlig proces, for det for første fordi der i Vordingborg, hvor jeg bor, og i mange andre kommuner, ikke findes fleksjobs, for dem skal vi selv ud at skabe. Der findes ikke et x antal etablerede fleksjobs eller et kartotek over virksomheder der har fleksjobs man lige kan gå ind og slå op i og se hvor ens kompetencer passer til og der bliver heller aldrig slået fleksjob op i jobannoncerne, jeg har ihvertfald ikke set det eller hørt om det. De eksistere simpelthen ikke, vi skal selv skabe dem og selv overbevise virksomhederne om at de har brug for lige præcis sådan en som os. Det er derfor vi fleksjobbere skal besidde alle disse ekstra kompetencer fordi **man har i årenes løb har flyttet flere og flere af andre faggruppers arbejdsområder over til den ledige fleksjobber, mens systemet til gengæld overvejende bruger sine ansatte og deres arbejdstimer til registreringer og kontrol.**

Os ledige fleksjobbere, skal finde ud af hvilke virksomheder der er inden for den radius vi er i stand til at bevæge os rundt i, uden at det fratager noget af vores erhvervsevne. Vi skal finde ud af de arbejdsopgaver, der ligger i virksomhedens forskellige ydelser, processer og arbejdsgange, men også inden for fagområder vi ikke før har beskæftiget os med, og der skal vi opfinde en funktion på det timeantal vi kan byde ind med, for derefter at få arbejdsgiveren overbevist om at det vil være en fordel for dem at investere i os. Derfra skal den arbejdsfunktion tages ud af en andens jobbeskrivelse. Eller vi skal finde på noget helt nyt? Opfinde en stilling de slet ikke vidste de manglede og overbevise dem om de gode tal, der vil fremkomme på bundlinjen, hvis de investerede i os.

Jeg var så naiv, da jeg blev ledig, at jeg troede det var det en

Virksomhedskonsulent på **JOBcentret** skulle gøre.

For seks år siden, da jeg var i udredning til fleksjob, havde jeg et møde med en fantastisk **Virksomhedskonsulent**. Vi talte sammen en times tid. Han havde viden om og tilgang til de virksomheder der lå i Vordingborg kommune, og kom med et forslag jeg ikke selv havde tænkt på. Jeg slog til og han skabte kontakten. Vi holdt et møde og han ordnede alle de forskellige administrative opgaver i den forbindelse. Det resulterede i jobafprøvning et par måneder og delvist raskmelding ca. 1/2 år, hvor jeg fik løn for det jeg lavede. Efter 1 år, da jeg blev visiteret til fleksjob, fik jeg ansættelse der varede i 4 år. Altså 5 år på samme sted, med maximal erhvervsevne og 15 timer om ugen.

Men nu **skal jeg selv være min egen Virksomhedskonsulent**, idet der er ikke nogen der tager den opgave og "sparker" dørene ind til virksomhederne med kreativitet, kompetencer, kontakter og erfaring, for den der har titlen som virksomhedskonsulent, har travlt med noget andet fx dokumentation. I det projekt jeg

er tilknyttet "Udvikling i fleksjob", ved jeg at hun skal ind og registrerer det samme i tre forskellige systemer.

JOBkonsulenten har travlt med at kontrollere mig via jobnet. Jobnet er et system, som jeg i øvrigt kan skrive en hel bog om, idet jeg finder det meningsløst og spild af alles ressourcer. Hun kontrollerer: om jeg har skrevet for meget eller for lidt på mit CV, om jeg logger på én eller to gange om ugen, om jeg får søgt det antal job jeg skal og printer min joblog ud, om jeg får læst min jobplan, som nok er noget af det mest meningsløse læsestof jeg nogensinde har læst, for der står jo det der er blevet aftalt, som er det jeg selv har fundet på for at skaffe mig et job. Jobkonsulenten har endvidere travlt med at indkalde mig til meningsløse samtaler, der ikke fører mig nærmere på arbejdsmarkedet. Der tages under samtalen mere udgangspunkt i, hvad jeg kan gøre eller skal gøre, hvor min rolle som min egen virksomhedskonsulent bliver understreget. Der er travlt med at dokumentere hver eneste form for kontakt, vedkommende har haft med mig, hvor der tages udgangspunkt i, hvad jeg har sagt og hvad jeg har gjort, og der dokumenteres sikkert også andet, som jeg ikke ved noget om. Det jeg ved noget om, er at det ikke har noget med **JOB** at gøre. Jeg kommer ikke nærmere arbejdsmarkedet via deres indsats, for hvis det virkede, så var jeg i job nu. Jeg vil rigtig gerne være i job nu, men det er jeg ikke. Tværtimod tærer det på de få ressourcer, som jeg har til rådighed.

Altså jeg skal være og er min egen Virksomhedskonsulent.

Den nye fleksjobreform har gjort det så "fleksibelt", at folk kan have flere arbejdsgivere og flere af disse mikroflexjob. Det skal bare være min. 2 timer og maks. det antal timer der er visiteret til pr. uge. Jeg, som er visiteret til 15 timer, kan altså have syv forskellige arbejdsgivere og jobs pr. uge. 6 á 2 timer og 1 á 3. Hvis folk får et eller flere fleksjob, bliver de i starten virkelig administrativt udfordret og det gør det ikke bedre hvis hukommelsen pga smerter, psykiske udfordringer eller skade, er belastet.

De første 3 måneder er der dokumentation man skal have styr på kommer det rette sted hen på den rette tid, som alt sammen har noget at gøre med ens forsørgelsesgrundlag. Det var et arbejde, der i den gamle fleksjobreform, lå hos personalet på jobcenteret. Det er nu flyttet ud til den ledige fleksjobber og jeg oplever at det hurtigt kan gå galt, hvis en fleksjobber ikke er udøvende HK'er og it-kyndig.

Altså jeg skal være en miniudgave af en HK'er og garvede IT-kyndig.

Denne udfordring ligger i de samme tre måneder, som er prøvetiden, hvor hele ens fokus gerne skulle ligge på selve arbejdet og samt at falde til i kulturen på arbejdspladsen, så der kan ydes så høj/god/effektiv arbejdsindsats, at arbejdsgiveren bliver så tilfreds, at det resulterer i en fastansættelse.

At have ressourcer til, ud over at yde en ordentlig arbejdsindsats, lære nye arbejdsgange, få nye kollegaer, at være sin egen virksomhedskonsulent og samtidig HK'er og IT-kyndig Det regnestykke er ikke så nemt at få til at gå op. Jeg plejer, at forklare det med at jeg hver mandag har 100 kr. - det er de ressourcer jeg har til rådighed i løbet af ugen, hvis udfordringer og funktionsniveau medregnes. Jeg har været skadet i syv år, så jeg kender mig selv, min krop og dens ydeevne temmelig godt. Jeg ved, hvad jeg har at gøre godt med. Hvis jeg bruger 50 kr. af mine ressourcer om mandagen på at være på nyt arbejde f.eks. fire timer, finde

dokumentation, finde ud af hvor det skal sendes hen og dermed få sendt det afsted, eller rykket på noget jeg ikke har modtaget, forsøge at få fat i jobcentret osv. Så har jeg kun 50 kr. tilbage til resten af ugen. Det er de ressourcer, jeg har tilovers til de sidste fire arbejdsdage i arbejdsugen, for jeg kan altid ligge flad i weekenden, da det jo "kun" går ud over de nærmeste.

Det betyder, at den administration systemet har pålagt mig som borger på fleksjob, tærer på min erhvervsevne og derfor kommer jeg ikke til at kunne gøre fuld nytte og yde det bedste til og for samfundet omkring mig.

Det er en interessant tankegang, struktur eller hvad jeg skal kalde det, at der lægges ekstra belastning på ledige fleksjobbere, der i forvejen har større udfordringer at håndtere end ledige der ikke har de udfordringer der resultere i bevilliget fleksjob.

Gad vide hvordan det støtter op om den korteste og hurtigste vej tilbage til arbejdsmarkedet?

Gad vide hvor stor motivation det bidrager med hos både den ledige og medarbejderen?

Gad vide hvordan det gør den enkelte fleksjobber i stand til at øge sin arbejdsevne?

Gad vide hvordan det system sparer penge i kommune og statskassen? Og gør det det eller er det fordyrende?

Gad vide hvordan det er med til at dæmpe konflikter og frustrationer mellem jobcentrets personale og borgerne?

Gad vide hvordan det påvirker arbejdsmiljøet for jobcentrets personale?

Gad vide om det øger udgifterne til sygemeldinger for stressramte medarbejdere?

Der er faktisk rigtig meget jeg gerne vil vide, da systemet virker meningsløst for mig, hvis jeg tænker på menneskets trivsel og dermed bidrag til samfundsøkonomien. Det må koste samfundet/kommunen kassen, at lave et så usammenhængende og udueligt system. Og nu har jeg ikke engang berørt jobnet og "anden aktør", for det gør det hele endnu værre.

Hvad nu hvis en **Virksomhedskonsulent** var med til at etablere fleksjobs og kontakten til virksomhederne?

Hvad nu hvis administrationen lå hos en HK'er eller en anden der havde de kompetencer på **JOBcentret**?

Hvad nu hvis vi lavede det vi hver især var uddannet til og med udgangspunkt i kompetencer og erfaringer?

Jeg beder heller ikke virksomhedskonsulenten, HK'eren eller It-personalet om at udføre mine spidskompetencer: Undervisning, terapi, foredrag mm. Det ville være fuldstændig vanvittigt, idet de ikke er uddannet eller har erfaringer indenfor de områder. Hvordan kan det så være, at det forventes, at jeg skal være min egen Virksomhedskonsulent, HK'er og IT-kyndige? Giver det nogen mening?

Filicia Mejse Leeann Larsen
Fleksjobber

Ledig
56 år